

egentlig være interessant at høre, om SF er uenig i det synspunkt, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, for det er da interessant, hvis man har den politik, at det ikke nødvendigvis skal kunne betale sig at arbejde. Jeg tror, de fleste vil sige, at det skal altid kunne betale sig at arbejde, og at man skal sørge for, at systemerne er indrettet sådan, at det også er tilfældet.

Må jeg så sige til hr. Villy Søvndal endnu en gang, at jeg værdsætter meget det arbejde, der finder sted i Rådet for Socialt Udsatte. Vi har selv nedsat rådet, og jeg er glad for, at rådet i den grad sætter dagsordenen, når det gælder de socialt udsatte. Den rapport, som hr. Villy Søvndal nu flere gange har fremhævet, indeholder både ris og ros til regeringen. Ros for de ekstra penge, der er afsat til forbedringer for de udsatte grupper, og ris for det spørgsmål, som hr. Villy Søvndal rejser her i dag om justeringen af reglerne for kontanthjælp.

Kl. 13.45

Der er jeg så bare nødt til at gentage: De justeringer af regler for kontanthjælp, som har fundet sted, synes vi har virket efter hensigten, nemlig at sikre at det kan betale sig at arbejde, at der er en tilskyndelse til at uddanne sig. Det er gode og fornuftige formål. Det er aktiv socialpolitik at få mennesker i job og uddannelse, frem for at de er på passiv overførsel.

Villy Søvndal (SF):

Nej, men jeg er med på, at statsministeren ikke anerkender tal, som ikke passer regeringen, og derfor skal jeg igen bevæge mig fra tallene over i prosaen.

Rådet skriver på side 8 – og det har ikke noget med tallet at gøre, det er et synspunkt, og jeg vil spørge om statsministeren er enig i det synspunkt – at da de udsatte ofte i forvejen kæmper mod problemer på mange andre fronter, f.eks. dårligt helbred, psykiske problemer, et misbrug, kan en så dårlig økonomi derfor blive dråben, der får bægeret til at flyde over, og som kan medføre, at den udsatte ender som hjemløs, og en eventuel familie bliver opløst.

Det er billedet, som Rådet for Socialt Udsatte har af, hvad konsekvenserne er af at presse mennesker så meget på økonomien, som statsministeren gør. Jeg vil bare spørge: Tror statsministeren, at det at blive presset ud i hjemløshed, det at blive presset ud et sted, hvor familien bliver opløst, tror statsministeren, det er fremmede eller hæmmende for at blive integreret i samfundet, eller anerkender statsministeren heller ikke

her Rådet for Socialt Udsattes analyse og konklusion?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Villy Søvndal ved jo udmærket, at regeringens hensigt naturligvis ikke er at drive mennesker ud i en håbløs social situation. Alt hvad jeg har stået og sagt i dag har været det modsatte, nemlig at regeringen har afsat hundredvis af millioner kroner ekstra til en særlig indsats for de socialt udsatte, for de sindslidende, for de hjemløse, for narkomaner, for andre misbrugere, i det hele taget ekstra penge til de socialt udsatte grupper. Det er det, regeringen står for. Det er også det, regeringen vil gøre i de kommende år.

Så er der et punkt, som så også hr. Villy Søvndal går ind på, hvor vi bare ikke er enige med Rådet for Socialt Udsatte, for jeg er ikke enig i, at den indsats, der er gjort over for de unge f.eks., fører til sociale problemer. Tværtimod. Den fører til en social succes, nemlig at de unge kommer i uddannelse og arbejde. Det er ikke bare noget, jeg står og siger, det er noget, vi var enige med den tidligere regering om, og hvor vi i dag glædeligvis kan se, at det vi dengang var enige om, i dag har vist sig at være en succes. Det synes jeg også, hr. Villy Søvndal burde anerkende.

Villy Søvndal (SF):

Vi er sådan set lidt optaget af det råd, som statsministeren selv har rost ved flere lejligheder, og som jo er sammensat på en sådan måde, at det bredt repræsenterer de mennesker, der arbejder meget tættere på de udstødte, end statsministeren gør, også end jeg gør for den sags skyld. Men det, jeg forstår, er, at statsministeren er meget klogere på det her end Rådet for Socialt Udsatte. Meget klogere. Altså Preben Brandt og alle de andre, der arbejder med sindslidende og arbejder helt ude på fronten med hjemløse, har slet ikke den indsigt i det her, som statsministeren har.

Det er jo konklusionen, når de peger på, at beskæftigelsesindsatsen har den konsekvens, at mennesker presses ud i hjemløshed, for det er deres erfaring fra deres daglige arbejde, og så statsministeren siger: Nej, nej, det har de ikke fattet noget som helst af. Det er mig, der har ret. Jeg er godt nok lidt længere væk fra dem i deres dagligdag, men jeg er i stand til her helt langt væk fra at anskue, at folk kommer i arbejde.

Det er i øvrigt i lodret modsætning til, hvad vi ser på beskæftigelsestallene, hvor arbejdsløs-